

1

ДЖЕССИКА ДЕЙВІС завжди вважала, що лише двадцять шість відсотків жінок, які вірять у справжнє кохання, — це, їй-богу, трагедія. Правда, то було ще років десять тому, коли вона по вуха вклепалася в чоловіка, навіть не підозрюючи, що колись він стане її колишнім. Однак сьогодні ввечері, прийшовши на третє «перше побачення» за останні сім років, вона, навпаки, дивувалася, наскільки ці цифри величезні.

— Двадцять шість відсотків, — пробурмотіла вона перед дзеркалом у вбиральні, підфарбовуючи губи. — Двадцять шість жінок із сотні вірять у те, що справжнє кохання — реальне.

Вдягнувши на помаду ковпачок, Джесс розсміялася, і її відображення виснажено вишкірилось у відповідь. Шкода, але цей вечір і близько не добігав кінця. Частина із закусками тривала вже цілу вічність, а попереду ще чекало антре. Звісно, певною мірою це тяглося через Тревісову манеру постійно щось жувати: напхавши рота, він ділився відвертими розповідями про те, як застукав дружину в ліжку зі своїм бізнес-партнером і як це призвело до подальшого безладного розлучення. Проте, на думку Джесс, перша зустріч могла пройти й гірше. Це побачення виявилось однозначно кращим, ніж було минулого тижня з хлопцем, який завалився до ресторану такий п'яний, що заснув, перш ніж вони дійшли до замовлень.

— Ну ж бо, Джесс, — вона кинула помаду в сумку, — тобі не треба готувати й подавати вечерю, а тоді ще й прибирати зі столу. Заради того, щоб поїсти, можна послухати ще принаймні одну гірку історію про його колишню.

Раптом вона здригнулася. Двері однієї з кабінок, клацнувши, відчинилися, й звідти вийшла струнка білявка. Дівчина кинула оком на Джесс із неприхованим співчуттям.

— Боже, так і знала, — простогнала Джесс. — Говорю сама до себе у вбиральні. Що ж, тепер і ви в курсі, як проходить мій вечір.

У відповідь — ані сміху, ні ввічливої усмішки, ні бодай слова дружньої підтримки. Натомість незнайомка відійшла якомога далі, в самий кінець безлюдного ряду рукомийників, і заходилася мити руки.

Що ж.

Джесс продовжила копирсатись у сумці, проте ніяк не могла перестати раз по раз глипати в бік дальньої раковини. Авжеж, витріщатися — нечемно, але білявка мала настільки бездоганний макіяж, такий довершений манікюр... І вміють же деякі жінки!.. Джесс перемогою вважала вже той день, коли виходила з дому, застебнувши блискавку на штанях. Якось вона представляла черговому клієнтові дані за фінансовий рік, прикрашена чотирма блискучими заколками-метеликами Джуно, що виявилися пришпиленими на комір її жакета. А от цій прекрасній незнайомці навряд чи колись доводилося міняти гардероб після того, як вона відмивала блискітки від кішки й семирічної дитини. Вона, певно, ніколи не перепрошує за спізнення. Та їй, мабуть, і голитися не треба — вона буквально в усіх місцях гладенька від природи.

— З вами все гаразд?

Джесс наче отямилася й усвідомила, що білявка звертається до неї. Не було сенсу прикидатися, ніби вона щойно не витріщалася простісінько в декольте незнайомки.

Стримавши непереборне бажання прикрити власні аж ніяк не разючі принади, Джесс скромно махнула рукою:

— Вибачте, просто мені подумалося, що ваша кицька, напевно, не замазана блискітками.

— Моя що?

Джесс знову повернулася до дзеркала. *Джессіко Марі Дейвіс, зберися вже.* Попри те що досі має слухачку, вона звернулася до свого відображення, відтворюючи манеру бабуні Джо:

— У тебе ще купа часу. Піди, покуштуй гуакамолє, а там і додому вертайся, — промовила вголос. — Годинник іще не цокає.

— Я ПРОСТО КАЖУ: годинник цокає. — Фіззі невиразно махнула рукою на сідниці Джесс: — Знаєш, цей зад не буде пружним і підтягнутим вічність.

— Може, й ні, — мовила та. — Але тіндер не допоможе мені знайти багатія, що підтримував би його в такій формі.

Фіззі рвучко задерла підборіддя.

— Завдяки тіндеру в мене був чи не найкращий секс у житті. Присягаюся, ти зарано здаєшся. Ми живемо в епоху, коли жінки отримують задоволення й не перепрошують за один, два, а то й більше разів «на доріжку». Тревіс, може, й одержимий колишньою дружиною, але я бачила його фото, і він гарний, як диявол. Можливо, він би перевернув твій світ догори дригом за годину-дві після порції чурос, але ти про це ніколи не дізнаєшся, бо втекла перед самим десертом.

Джесс промовчала. Може, й так...

— Чорт забирай, Фіззі.

Подруга самовдоволено відкинулася на стільці. Якби вона — Фелісіті Чен — вирішила продавати товари компанії *Atway*, Джесс одразу віддала б їй свій гаманець. Фіззі складалася з харизми, чарів і нерозважливих суджень, що зробило з неї відмінну письменницю. Однак ці ж якості частково вплинули на те, що текст пісні на правому зап'ястку Джесс був витатуйований із помилками, а сама вона шість депресивних місяців 2014 року проносила жахливий чубчик, і близько не схожий на ідеальну зачіску Одрі Гепберн. А ще — відвідала костюмовану вечірку в Лос-Анджелесі, яка виявилась БДСМ-тусівкою в підвалі. Джесс тоді спитала: «Ти що, притягла мене на секс-вечірку в підвал?» — на що Фіззі відповіла: «Ага! У Лос-Анджелесі в кожного є такий!».

Фіззі заправила за вухо пасмо блискучого чорного волосся.

— Гарзд. Тоді заплануймо твоє наступне побачення.

— Ні. — Джесс розгорнула ноутбук і відкрила електронну пошту. Але навіть зосередившись на чомусь іншому, вона не могла не помітити, як Фіззі враз спохмурніла. — Фізз, це важко з дитиною.

— Знову твоя незмінна відмовка.

— Бо в мене незмінно є дитина.

— А ще — бабуся й дідусь, які живуть у сусідніх апартаментах і неймовірно зрадіють нагоді посидіти з нею, поки ти на побаченні. Не забувай і про найкращу подругу, яка вважає твою дитину крутішою за тебе. Ми ж усі бажаємо тобі щастя.

Джесс знала, що так воно і є. Саме тому й погодилася спробувати знайомства через тіндер.

— Добре. Хай буде по-твоєму, — сказала вона. — Але уявімо, що я зустріла когось неймовірного. Де мені з ним замутити? Одна справа, коли Джуно було два роки, й зовсім інша — коли їй сім: вона сторожко спить і має бездоганний слух. А останнього разу, коли я навідалася до чоловічої оселі, там був такий безлад, що коли я пішла в душ, то виявила, що до моєї спини прилипла пара його трусів.

— Кошмар.

— І не кажи.

— Хоча, — Фіззі задумливо провела пальцем по підборіддю, — батьки-одинаки якось дають цьому раду, Джесс. Подивись лише «Сімейку Брейді»¹.

— Тобто твій найкращий приклад — ситком п'ятдесятирічної давнини? — Що сильніше Фіззі намагалася переконати подругу, то менше Джесс хотілося про це говорити. — У 1969 році лише тринадцять відсотків батьків були одинаками. Керол Брейді випереджала свій час, а я — ні.

— Ванільне лате! — крізь гамір кав'ярні пробився голос баристи Деніела.

Фіззі жестом показала, що й надалі буде скалкою в дупі Джесс, і рушила до барної стійки.

Джесс навідувалася до кав'ярні «Твігз» по буднях, відколи почала працювати на себе. Її життям, що протікало фактично в радіусі чотирьох кварталів, було вкрай легко керувати. Поки вона вела Джуно до школи в кінці вулиці, на якій вони мешкали, Фіззі вже поспішала зайняти найкращий столик у закладі — якомога далі від входу й сліпучого денного світла, проте якомога ближче до єдиної не роздубаної розетки. Джесс проводила розрахунки,

---

¹ *The Brady Bunch* — американський комедійний серіал, який виходив у 1969—1974 роках і розповідав про велику зведену сім'ю, яку утворили чоловік-удівець із трьома синами та жінка-вдова із трьома доньками. (Тут і далі прим. пер.)

Фіззі писала романи, і оскільки вони намагалися не бути п'явками, то замовляли щось принаймні кожні дев'яносто хвилин — і це додатково заохочувало їх працювати більше, а пліткувати менше.

Та цей день став винятком. Джесс уже бачила, що Фіззі буде невблаганна.

— Гаразд. — Подруга повернулася зі своїм напоєм та величезним чорничним мафіном і, вмоствившись, запитала: — На чому я зупинилася?

Джесс не відривала очей від екрану, вдаючи, що читає імейл.

— Здається, ти збиралася сказати, що це — моє життя, і мені слід робити те, що я вважаю найкращим.

— Ми обидві знаємо, що я б так не сказала.

— І чому ми досі дружимо?

— Бо я увічнила тебе в образі лиходійки в «Багряному мереживі» й зробила кумиркою фанатів. Хіба я можу вбити таку героїню?

— Знаєш, — буркнула Джесс, — я іноді замислююся: ти справді відповідаєш на мої запитання чи говориш із кимось у своїй голові?

Фіззі почала знімати папір із мафіна.

— Я лише хотіла сказати, що ти не повинна опускати руки через одне невдале побачення.

— Річ не тільки в одному невдалому побаченні, — мовила Джесс. — Усе це — виснажливий і зовсім чужий для мене процес намагання сподобатись чоловікам. Я — статистка-фрилансерка. Найсексуальніший одяг, який у мене є, — це стара футболка з «Баффі»¹ й пара обрізаних

---

¹ «Баффі — винищувачка вампірів» (*Buffy the Vampire Slayer*) — американський молодіжний серіал із Сарою Мішель Геллар у головній ролі, що виходив у 1997–2003 рр.